

# ORTOGONÁLIS POLINOMOK ERŐS (C, 1)-SZUMMÁLHATÓSÁGÁRÓL

FREUD GÉZA

*Bemutatta Alexits György r. tag. az 1952. június 16-án tartott felolvasó ülésen*

## Bevezetés

*Tandori Károly*<sup>7</sup> bebizonyította, hogy *Hardy* és *Littlewood*<sup>4</sup> Fourier-sorok erős (C, 1)-szummálhatóságára vonatkozó tétele az ortogonális polinom-sorok egy széles osztályára általánosítható. *Tandori* tétele pontosan a következőket mondja:

$p_0(x), p_1(x), \dots$  legyen az  $(a, b)$  intervallumban a  $w(x) \geq 0$  súlyfüggvényekhez tartozó normált ortogonális polinomok sorozata. A szokásos módon  $p_n(x)$  legyen a pontosan  $n$ -edfokú polinom és  $p_n(x)$  kifejtésében  $x^n$  együtthatója legyen pozitív. Ha most  $(a, b)$  egy  $(\alpha, \beta)$  belső részintervallumában

$$|p_n(x)| \leq k \quad (n = 0, 1, 2) \dots \quad (1)$$

( $k$   $n$ -től független), továbbá  $w(x)[f(x)]^2 \in L$  (a továbbiakban rövidítve:  $f \in L^2(w)$ ), akkor az

$$f(x) \sim \sum_{\nu=0}^{\infty} a_{\nu} p_{\nu}(x), \quad a_{\nu} = \int_{\alpha}^{\beta} f(x) p_{\nu}(x) w(x) dx \quad (2)$$

ortogonális sorfejtés  $(\alpha, \beta)$ -ban majdnem mindenütt erősen (C, 1)-szummálható  $f(x)$ -hez.

Bebizonyítjuk, hogy ez a tétel lényegesen általánosítható, és pedig az (1) feltétel az annál sokkal gyengébb

$$\sum_{\nu=0}^n [p_{\nu}(x)]^2 = O(n) \quad (3)$$

feltétellel helyettesíthető. Ezen felül megmutatjuk, hogy a (3) teljesülését is csak egy rögzített  $x$  értékre kell feltételeznünk; ebben az esetben a (2) sor az  $x$  helyen (C, 1)-szummálható, ha az alább részletezett (4) lokális feltétel teljesül.

Ezen általánosítás azért jelentős, mert (3) *biztosan teljesül, ha a  $w(t)$  súlyfüggvénynek az  $x$  hely egy (akármilyen kis) környezetében pozitív alsó korlátja van.*

Bár a klasszikus Jacobi-féle polinomokra (1) teljesül, nem ismerünk olyan általános, a súlyfüggvényre vonatkozó kritériumot, amiből (1) következne. A szakirodalomban ismert kritériumok (*Bernstejn*,<sup>1</sup> *Geronimusz*,<sup>3</sup> *Ko-*

rous\*,<sup>5</sup> Szegő\*\*<sup>6</sup> erős megszorításokat tesznek a súlyfüggvényre; ennek megfelelően viszont többet állítanak, mint (1).

### Tételek

I. tétel: Az  $x$  helyen ( $a < x < b$ ) teljesüljön (3),  $f \in L^2(w)$  és legyen

$$\varphi_x(h) = \int_x^{x+h} [f(t) - f(x)]^2 w(t) dt = O(|h|), \quad (4)$$

akkor

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n+1} \sum_{\nu=0}^n |s_\nu(x) - f(x)| = 0. \quad (5)$$

Ha (3) és (4) az  $(a, b)$ -nek egy  $(\alpha, \beta)$  belső részintervallumában egyenletesen teljesül, akkor (5) is  $(\alpha, \beta)$  minden belső részintervallumában egyenletesen teljesül.

II. tétel: Az  $(a, b)$  egy belső  $(\alpha, \beta)$  részintervallumában legyen

$$w(x) > m > 0, \quad (6)$$

akkor a (3) becslés  $(\alpha, \beta)$  minden belső részintervallumára egyenletesen teljesül.

Ha  $f \in L^2(w)$ , akkor (4) az  $(a, b)$  ortogonalitási intervallumban majdnem mindenütt teljesül (Tandori<sup>7</sup>) és így a (2) ortogonális kifejtés  $(\alpha, \beta)$ -ban majdnem mindenütt  $(C, 1)$ -szummálható. Ezen felül Zygmund<sup>8</sup> egy tételéből következik:

III. tétel: Ha  $(a, b)$ -nek egy  $E$  részhalmazán (3) teljesül, akkor a (2) ortogonális kifejtés  $E$  majdnem minden pontjában erősen  $(C, 1)$ -szummálható  $f(x)$ -hez.\*\*\*

Ha

$$M > w(x) > m > 0, \quad \text{ha } \alpha \leq x \leq \beta. \quad (7)$$

Akkor a II. tétel szerint (3) az  $(\alpha, \beta)$  minden belső részintervallumában egyenletesen teljesül; ha ezen felül  $f(x)$   $(\alpha, \beta)$ -ban folytonos, akkor a (4) becslés  $(\alpha, \beta)$  minden belső részintervallumára egyenletesen érvényes. Ebből az I. tétel szerint következik, hogy

IV. tétel: A  $w(x)$  súlyfüggvény tegyen eleget a (7) egyenlőtlenségnek és  $f(x)$  legyen  $(\alpha, \beta)$ -ban folytonos; akkor a (2) ortogonális kifejtés részletösszegeinek számtani közepei  $(\alpha, \beta)$  minden belső részintervallumában egyenletesen  $f(x)$ -hez tartanak. (Fejér approximációtételének általánosítása.)

\* Lásd még I. P. Natanson Konstruktív Függvénytan 3. tétel, 277.

\*\* 12. 1. 6. tétel, 291.

\*\*\* Mint ismeretes, az erős  $(C, 1)$ -szummálhatóság azt jelenti, hogy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n+1} \sum [s_\nu(x) - f(x)]^2 = 0.$$

Az 1. tétel bizonyítása

Legyenek  $n$  és  $\nu \leq n$  nemnegatív egészs számok, (2) következtében

$$s_\nu(x) = \sum_{r=0}^{\nu} a_r p_r(x) = \int_a^b k_\nu(x, t) f(t) dt, \tag{8}$$

ahol

$$k_\nu(x, t) = \sum_{r=0}^{\nu} p_r(x) p_r(t) = \gamma_\nu \frac{p_{\nu+1}(x) p_\nu(t) - p_\nu(x) p_{\nu+1}(t)}{x - t}, \tag{9}$$

ahol a Schwarz-féle egyenlőtlenség szerint

$$\begin{aligned} 0 < \gamma_\nu &= \int_a^b p_\nu(t) p_{\nu+1}(t) w(t) dt \leq \\ &\leq \left( \int_a^b [p_\nu(t)]^2 w(t) dt \right)^{1/2} \left( \int_a^b |t| [p_{\nu+1}(t)]^2 w(t) dt \right)^{1/2} \leq \text{Max}(|a|, |b|). \end{aligned} \tag{10}$$

Tekintettel (8) és (9)-re

$$s_\nu(x) - f(x) = A_\nu - \gamma_\nu p_{\nu+1}(x) B_\nu + \gamma_\nu p_\nu(x) B_{\nu+1}, \tag{11}$$

ahol

$$A_\nu = \int_{x - \frac{c}{n+1}}^{x + \frac{c}{n+1}} k_\nu(x, t) [f(t) - f(x)] w(t) dt, \tag{12}$$

$$B_\nu = \int_a^{x - \frac{c}{n+1}} \frac{f(t) - f(x)}{t - x} p_\nu(t) w(t) dt + \int_{x + \frac{c}{n+1}}^b \frac{f(t) - f(x)}{t - x} p_\nu(t) w(t) dt. \tag{13}$$

A  $c > 0$  állandót válasszuk úgy, hogy  $a < x - c < x + c < b$  (12), (9), (3) és (4)-ből, tekintettel arra, hogy  $\nu \leq n$ :

$$\begin{aligned} |A_\nu| &\leq \left( \int_{x - \frac{c}{n+1}}^{x + \frac{c}{n+1}} [f(t) - f(x)]^2 w(t) dt \right)^{1/2} \left( \int_a^b [k_\nu(x, t)]^2 w(t) dt \right)^{1/2} = \\ &= 0(n^{-1/2}) \left( \sum_{r=0}^{\nu} [p_r(x)]^2 \right)^{1/2} = 0(1) \end{aligned} \tag{14}$$

(13) következtében  $B_\nu$  a  $\nu$  indexű együtthatója az

$$F(t) = \begin{cases} 0, & \text{ha } x - \frac{c}{n+1} < t < x + \frac{c}{n+1} \\ \frac{f(t) - f(x)}{t - x}, & \text{ha } t < x - \frac{c}{n+1}, \text{ vagy } t > x + \frac{c}{n+1} \end{cases}$$

függvénynek. Tehát a Bessel-féle egyenlőtlenség következtében, tekintettel (4)-re:

$$\begin{aligned} \sum_{\nu=0}^{n+1} B_{\nu}^2 &\leq \int_a^{x-\frac{c}{n+1}} [F(t)]^2 w(t) dt + \int_{x+\frac{c}{n+1}}^b [F(t)]^2 w(t) dt = \\ &= \left[ \frac{\varphi_x(t-x)}{(t-x)^2} \right]_a^{x-\frac{c}{n+1}} + \left[ \frac{\varphi_x(t-x)}{(t-x)^2} \right]_{x+\frac{c}{n+1}}^b + 2 \int_a^{x-\frac{c}{n+1}} \frac{\varphi_x(t-x)}{(t-x)^2} dt + \\ &\quad + 2 \int_{x+\frac{c}{n+1}}^b \frac{\varphi_x(t-x)}{(t-x)^2} dt = o(n). \end{aligned} \quad (15)$$

Tehát

$$\sum_{\nu=0}^n (|p_{\nu}(x)| |B_{\nu+1}| + |p_{\nu+1}(x)| |B_{\nu}|) \leq 2 \left( \sum_{\nu=0}^{n+1} [p_{\nu}(x)]^2 \right)^{1/2} \left( \sum_{\nu=0}^{n+1} B_{\nu}^2 \right)^{1/2} = o(n) \quad (16)$$

(10), (11), (14) és (16) következtében (5) teljesül. Q. e. d.

Ha (3) és (4)  $(\alpha, \beta)$ -ban egyenletesen teljesül, akkor  $(\alpha, \beta)$  minden rögzített belső  $(\alpha_0, \beta_0)$  részintervallumába eső  $x$  pontokra a  $c$  állandót ugyanakkorának választhatjuk. Ennek következtében (15) is  $(\alpha_0, \beta_0)$ -ban egyenletesen teljesül.

## A II. tétel bizonyítása

Ismeretes, hogy  $k_n(x, x)$  a felső határa  $|\pi_n(x)|^2$ -nek, ha  $\pi_n(x)$  végigfut azon legfeljebb  $n$ -edfokú polinomokon, amelyek kielégítik az

$$\int_a^b |\pi_n(t)|^2 w(t) dt \leq 1 \quad (17)$$

feltételt.\*

A továbbiakban éppen azt a polinomot jelöljük  $\pi_n(t)$ -vel, amely az  $x$  helyen a  $|\pi_n(x)|^2 = k_n(x, x)$  felső határt tényleg felveszi. A  $w(x) \geq m > 0$  feltételből és (17)-ből következik, hogy

$$m \int_a^b |\pi_n(t)|^2 dt \leq 1,$$

tehát ugyanezen Szegő-féle lemma alapján

$$m |\pi_n(x)|^2 = m k_n(x, x) \leq \sum_{\nu=0}^n [p_{\nu}^*(x)]^2, \quad (18)$$

ahol  $p_{\nu}^*(x)$  az  $(\alpha, \beta)$  intervallumban  $w^*(x) \equiv 1$  súlyfüggvényhez tartozó

\* Lásd Szegő loc. cit.<sup>6</sup>, 3.1.3 tétel 38.

$\nu$ -edfokú ortogonális polinom. Könnyen belátható, hogy

$$p_\nu^*(x) = \sqrt{\frac{2\nu+1}{\beta-\alpha}} P_\nu \left( -1 + 2 \frac{x-\alpha}{\beta-\alpha} \right), \quad (19)$$

ahol  $P_\nu(x)$  a  $\nu$ -edfokú Legendre-féle polinomot jelenti, a szokásos  $P_\nu(1) = 1$  normálással. Laplace egy klasszikus becslése szerint  $(-1, +1)$  minden belső részintervallumában  $u$ -ban egyenletesen\*

$$P_\nu(u) = O(\nu^{-1/2}) \quad (20)$$

(18), (19) és (20)-ből kapjuk tehát, hogy

$$k_n(x, x) = \sum_{\nu=0}^n [p_\nu(x)]^2 = O(n). \quad (21)$$

Ugyanezt a gondolatmenetet, amely a (18) egyenlőtlenséget szolgáltatta, Erdős Pál és Turán Pál<sup>2</sup> használták először, a Lagrange-féle interpoláció alapfüggvényeinek becslésére.

Magyar Tudományos Akadémia  
Alkalmazott Matematikai Intézete.

#### IRODALOM

<sup>1</sup> S. Bernstein, Sur les polynomes orthogonaux relatifs á un segment fini, Journal de Math. (9), 9 (1930), 127—177. és 10 (1931), 219—286.

<sup>2</sup> P. Erdős—P. Turán, On interpolation, III, Annals of Math., 41 (1940), II. Lemma 524—525.

<sup>3</sup> Я. Л. Теронимус: Об ортогональных полиномах В. А. Стеклова, Доклады Ак. Наук СССР 83 (1952), 5—8.

<sup>4</sup> G. H. Hardy és J. E. Littlewood, Sur la série de Fourier d'une fonction á carré sommable, C. R. Acad. Sci. Paris, 156 (1913), 1307—1309.

<sup>5</sup> J. Korovs, O rozwoji funkcí jedné reálné proměnné v radu jistich orthogonálnich polinomu. Rozprawy Ceske Akademie (2), 48 (1938), 12.

<sup>6</sup> G. Szegő, Orthogonal polynomials, Amer. Math. Soc. Coll. Publ. XXIII. kötet (1939).

<sup>7</sup> K. Tandori, Über die Cesárosche Summierbarkeit der orthogonalen Polynomreihen, Acta Math. Acad. Sci. Hung. 3 (1952), 73—82.

<sup>8</sup> A. Zygmund, Un theoreme sur les séries orthogonales, Studia Math., 2 (1930), 181—182.

\* Lásd I. P. Natanson Konstruktív Függvénytan (143) képlet, 294.